



# הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430  
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

עירובין דף סט.

מי שהוציא בשבת בלא עירוב בין בשוגג ובין במזיד, באופנים דלהלן מה הדין?

לר' יהודה	לר' מאיר	
במזיד: יכול לבטל בשוגג: אינו יוכל לבטל	יכול לבטל <sup>1</sup>	האם יכול לבטל רשותו אחר הוצאתו?
במזיד: אוסר בשוגג: אינו אוסר	אוסר	אחר שנתן, אם הוציא האם אוסר <sup>2</sup> ?

האם חשוד לעבור על דבר אחד חשוד על כל התורה (ואינו נאמן בשום איסור)?

בעבודה זרה	בחילול שבת	באחד מכל האיסורים	
הוא חשוד	הוא חשוד	הוא חשוד	לר' מאיר
הוא חשוד	מחלוקת <sup>3</sup>	אינו חשוד	לחכמים

עירובין דף סט:

ממי מקבלים קרבנות וממי לא מקבלים?

מומר לעבירה אחת	מומר לע"ז או לחלל שבת	מומר לכל התורה	
מקבלים	אין מקבלים <sup>5</sup>	אין מקבלים <sup>4</sup>	מישראל
	מקבלים <sup>6</sup>		מנכרי

<sup>1</sup> פירש"י, שנחלקו ר"מ ור' יהודה האם מומר לחלל שבתות (באיסור דרבנן) נחשב כנכרי שאינו יכול לבטל רשות וצריך לשכור ממנו בדוקא, או שיכול לבטל רשות, דלר"מ יכול לבטל, ולר' יהודה אינו יכול לבטל במזיד - דהוא מומר, אבל בשוגג יכול לבטל. אכן תוס' (בד"ה הוציא) פירשו, שנחלקו האם אחרי שהוציא והחזיק במבוי האם יכול לבטל או לא, דר"מ ס"ל דלא נחשב מחזיק כיון שלא החזיק אחר הנתינה, ור' יהודה חשיב ליה מחזיק ואינו יכול לבטל.

<sup>2</sup> פי', בכה"ג שלא הוציאו בני המבוי למבוי עדיין, דאם הוציאו בני המבוי למבוי בין לאביי ובין לרב יוסף אינו יכול לאסור (ורב יוסף ס"ל שכך אומר ר"מ בפירוש שאינו אוסר, ואביי מעמיד את דברי ר"מ שאמר שאוסר בקודם הוציאו בני המבוי למבוי).

<sup>3</sup> פי', לתירוץ הראשון בגמ' הגם שחשוד לחלל שבת אינו חשוד לכל התורה, מ"מ לענין ביטול רשות אינו יכול לבטל, וצריך לשכור ממנו כדין נכרי. ולפי רב אשי, מיירי הכא כהתנא דס"ל דהחשוד לחילול שבת חשוד לכל התורה, ודינו כעובד עכו"ם שמודו ביה רבנן.

<sup>4</sup> כתיב (ויקרא א: ב) "אדם כי יקריב מכס", ודרשינן "מכס" מקצתכם ולא מכולכם, לאפוקי המומר שאינו מקריב.

<sup>5</sup> זו סברת הברייתא כאן, שחמורה שבת כע"ז. אבל יש תנאים שחולקים וס"ל שדוקא ע"ז חשיבא כמומר לכל התורה, אבל לא במחלל שבת.

<sup>6</sup> דכיון שכל המיעוט הוא מפסוק הנאמר גבי ישראל, לכך יש לנו לדרוש שדוקא גבי ישראל חילקה תורה בין מומר לשאינו מומר, אבל באומות לא חילקה תורה, ואפי' שהוא מומר לעבוד ע"ז מקבלים ממנו.



# הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430  
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

עירובין דף סט:

אנשי חצר ששכח אחד מהם ולא עירב, מה הדין באופנים דלהלן?

להוציא משאר בתים לחצר	להוציא מבית השוכח לחצר	
מותר לו ולהם	אסור לו ולהם <sup>1</sup>	כשביטל השוכח את רשות חצרו
אסור לו ולהם	לו מותר ולהם אסור <sup>2</sup>	כשביטלו בני חצר רשותן לשוכח

אכסנאי או קסדור שבאו להתגורר במבוי, האם הם אוסרים? [תוד"ה ושלהם].

קסדור	אכסנאי	
מיד הוא אוסר - ומיירי ברגיל	אחר שלשים יום הוא אוסר - ומיירי באינו רגיל	ברגיל ואינו רגיל
אחר שלשים יום הוא אוסר - באותו שבא ברשות	אינו אוסר לעולם - באותו שבא שלא ברשות	ברשות ושלא ברשות

<sup>1</sup> דייקה הגמי "ביתו הוא דאסור הא חצרו שריא", ולכאורה קשה מה נפ"מ דאם ביטל את רשותו להם צריך להתיר גם את הבית. ותירצה הגמי, דמיירי שביטל רשות חצרו ולא ביטל רשות ביתו - דכך דרך בני אדם, והוא מותר גם בביתם משום שהוא חשוב כאורח שלהם.  
<sup>2</sup> דהם אינם חשובים אורחים שלו, דאחד יכול להיות חשוב אורח אצל חמשה, אבל לא חמשה אצל אחד.